

Sygn. akt II K 504/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimón

Protokolant: Stażysta Karolina Darmach-Lisicka

przy udziale prokuratora Macieja Ołubka, Piotra Janowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 19 stycznia 2016r., 23 marca 2016 r.

sprawy:

S. P.

s. S., E. z domu D.

ur. (...) w m. S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 maja 2015 r. w miejscowości G., gm. D., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,71, 0,68, 0,61 i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w B. z dnia 18.03.2014 r. w sprawie sygn. (...) i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat orzeczonego powyższym wyrokiem

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. S. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1i4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 34§1 i 1a pkt. 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w miesiącu,
2. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniach 23-24.05.2015 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności,
3. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
4. na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia,
5. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Magdaleny Góreckiej kwotę 684 (sześćset osiemdziesiąt cztery) złote tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 157,32 (sto pięćdziesiąt siedem 32/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,

7. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2015 r. około godziny 13.30 S. P. wybrał się samochodem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), o czerwonym kolorze nadwozia z miejsca swego zamieszkania do miejscowości D.. Na drodze asfaltowej, biegnącej przez las minął się z radiowozem policyjnym, a wygląd mijanego kierowcy zainteresował policjantów, bowiem wskazywał na jego stan nietrzeźwości. Funkcjonariusze zawrócili za nim i włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe, po czym ruszyli w pogoń za uciekającym S. P., który jechał bardzo szybko, ścinając zakręty i nie stosując się dwukrotnie do nakazu ustąpienia pierwszeństwa przejazdu. Następnie oskarżony wjechał w las i kontynuował jazdę drogami leśnymi. O pościgu za tym autem, funkcjonariusze powiadomili dyżurnego KPP w B.. Kiedy S. P. wjechał w las, policjanci stracili z nim kontakt wzrokowy. Następnie funkcjonariusze udali się do miejsca zamieszkania oskarżonego, którego zastali na schodach, na terenie ogrodzonego podwórka, oświadczającego, że nikogo nie wpuści. Zapytany, czy pił jakiś alkohol, wskazał, że przed chwilą wypił jedno piwo. Poproszony o podejście do radiowozu celem wylegitymowania i sprawdzenia stanu trzeźwości, w związku z podejrzeniem kierowania w stanie nietrzeźwym. S. P. słał się na nogach, miał bełkotliwą mowę, oznajmił, że zaraz spuści psy, odchodził kierunku budynku mieszkalnego. Policjanci weszli na teren, wówczas oskarżony zaczął uciekać, szarpać się z nimi i odpychać, został obezwładniony, w tym użyto wobec niego ręcznego miotacza gazu. S. P. został doprowadzony do radiowozu i przetransportowany do komisariatu.

Oskarżony przebadany urządzeniem (...)A.02 w dniu 23.05.2015 r.: o godzinie 14:34 miał 0,71 mg/l alkoholu, o godzinie 15:05 - 68 mg/l alkoholu, o godzinie 15:41 miał 0,61 mg/l alkoholu, zaś o godzinie 16:32 - 0,47 mg/l alkoholu - w wydychanym powietrzu. S. P. popisał bez zastrzeżeń okazany mu protokół.

/zeznania świadka S. K. – k. 19 – 20 w zw. z k. 97 v. – 98, protokół badania - k. 3, świadectwo wzorowania – k. 4, protokół oględzin – k. 10 – 11, płyta – k. 2 i 12/

Po podjętym pościgu, oskarżony został zatrzymany w miejscu zamieszkania w dniu 23 maja 2015 r. o godzinie 15:10 i przewieziony na komisariat policji, gdzie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i zwolniony o godzinie 12:25 – dnia następnego.

/protokół zatrzymania osoby – k. 5 /

We wnętrzu samochodu zostały odnalezione 4 puste opakowania o pojemności 0,5 l po piwie marki : (...) i (...), w tym jedno z przodu, na siedzeniu pasażera i dwa za miejscem kierowcy.

/protokół oględzin – k. 10 – 11, płyta – k. 12/

Oskarżony S. P. urodził się w dniu (...), zdobył wykształcenie zawodowe jako murarz, ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci i partnerkę, pracuje dorywczo, z czego osiąga dochód rzędu 1000 zł. miesięcznie, a nadto otrzymuje rentę socjalną w kwocie po 600 zł. - na osobę. Oskarżony posiada majątek nieruchomy w postaci zabudowanej działki, gdzie zamieszkuje. S. P. jest dobrego stanu zdrowia, choć leczy się psychiatrycznie na nerwice i odwykowo, nie odbywał służby wojskowej, posiada kategorię E.

Oskarżony był dotychczas karany za przestępstwa wypełniające dyspozycję art. 278 § 1 kk , art. 280 § 1 kk , art. 178 a § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w B. za przestępstwo z art.178a§ 1 kk , popełnione w dniu 13 października 2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat, oddany w tym czasie pod dozór kuratora, zobowiązany do poddania się leczeniu odwykowemu przeciwalkoholowemu, a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

/dane osobowo-poznawcze – k. 97 v., dane o karalności - k. 37 – 39, k. 86 - 88, odpis wyroku – k. 43, dane z systemu – k. 75 - 76/

S. P. nie zdradza objawów choroby psychicznej, jest osobą upośledzoną w stopniu lekkim, o nieprawidłowo ukształtowanej osobowości oraz w sposób szkodliwy pije alkohol i winien podjąć leczenie odwykowe. Nadto oskarżony leczy się psychiatrycznie, z powodu nerwicy i padaczki.

/opinia – k. – 53 – 56/

S. P. realizuje obowiązki osoby dozorowanej w sposób nie budzący zastrzeżeń.

/zeznania świadków: M. M. – k. 109 v., B. D. – k. 109 v. – 110/

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że samochód S. (...) należy do jego konkubiny i nadto, że w dniu 23 maja 2015 r. około godziny 14 udał się w drogę do miejscowości D. – w celu zakupu papierosów. Prowadząc w/ w pojazd minął się z jadącym z naprzeciwka radiowozem policyjnym, który zawrócił za nim i włączył sygnały dźwiękowe. Kiedy oskarżony zorientował się, że ściga go policja, z obawy, że badanie wykaże jego stan nietrzeźwości, zaczął uciekać. Jednocześnie S. P. przyznał, że tego samego dnia, około godziny 5 - 6 rano wypił dwa piwa o pojemności 0,5 litra każde, marki Ż. i H. i nic poza tym, w tym nie spożywał żadnych posiłków.

Oskarżony wyjaśnił, że jego obawa przed kontrolą podyktowana była również tym, że obowiązuje go, mocą wyroku Sądu z roku poprzedniego - zakaz prowadzenia pojazdów oraz że nie posiadając, uprawnień kierował pojazdem.

Kolejno S. P. podał, że uciekał przez miejscowość G. i zgubił goniący go radiowóz, wjeżdżając w polną drogę, którą dojechał do swojego domu.

Za pół godziny przyjechały dwa radiowozy, zastając oskarżonego przed domem. Funkcjonariusze nakazali mu podejście do radiowozu, celem sprawdzenia stanu trzeźwości, na co mężczyzna odparł, że tego nie zrobi. Wówczas policjanci weszli na teren posesji, próbując doprowadzić S. P. do radiowozu, ale ten zaczął się szarpać, więc został przewrócony na ziemię, obezwładniony, w tym założono mu kajdanki. Następnie oskarżony został przewieziony na komendę i poddany czterokrotnemu badaniu alkometrem i wszystkie wyniki potwierdziły stan nietrzeźwości.

Nadto S. P. przyznał, że nigdy nie posiadał żadnych uprawnień do kierowania pojazdami.

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, nie potwierdził odczytanych, istotnie odmiennych wyjaśnień, tłumacząc, że podpisał protokół, bo policjant go pobił, nie zrobił jednak obdukcji, ponieważ w szpitalu w B. nie wykonywano takich opinii i należałoby jechać do Ł.. S. P. wyjaśnił, że został do takich wyjaśnień zmuszony.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 30 – 31 w zw. z k.97 v. - 98 /

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o konsekwentne zeznania świadka S. K. oraz dowody w postaci oględzin pojazdu, płyty, w tym płyty obrazującej pościg, a nadto w oparciu o badanie stanu trzeźwości.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdzony został w pełni wiarygodnym badaniem alkometrem, które to urządzenie, jako w pełni sprawne posiadało stosowne świadectwo legalizacji, potwierdzając jego zdatność do użytku, w tym możliwość wiarygodnego pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Stan nietrzeźwości S. P. wynika poniekąd również z opisanego sposobu zachowania na drodze, a także z opisanych przez świadka charakterystycznych objawów jak bełkotliwa mowa, czy chwiejny chód.

Znamienne jest również to, że badanie zostało przeprowadzone w niedługim czasie po pościgu oraz po zakończeniu przez oskarżonego brawurowej jazdy/ucieczki przed patrolem policji. Okoliczność ucieczki, a także fakt znalezienia w aucie opakowań po piwie wskazuje, że S. P. był w tym stanie już w trakcie jazdy. A zatem wyjaśnienia, w których twierdził, że spożył jedno piwo po powrocie do domu są niewiarygodne. Oczywistym jest, że gdyby oskarżony nie spodziewał się być w stanie po spożyciu alkoholu, to nie podjąłby brawurowej próby ucieczki, a także nie miałby potrzeby pić alkoholu po dojechaniu do domu. Sam fakt naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów został bowiem odnotowany przez funkcjonariuszy przy pierwszym kontakcie i temu przecież sprawca nigdy nie zaprzeczał, było to dla niego od samego początku oczywiste, że został dostrzeżony. S. P. wyjaśnił, że wypił piwo przed rozpoczęciem jazdy i ta podana przez niego wersja koresponduje z następnie podjętymi: aktem ucieczki, czy odmową poddania się badaniu.

Tym samym wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu sądowym należy uznać za niewiarygodne, nielogiczne, a w konsekwencji niespójne z pozostałym materiałem dowodowym. S. P. nie przekonał Sądu, że złożył te wyjaśnienia przymuszony, a przede wszystkim nie zgłosił zastrzeżeń do badania, co mógł przecież uczynić żądając badania krwi lub oceny wersji zajścia, w której alkohol spożył miał dopiero po zakończeniu jazdy.

Konfrontując zatem zgromadzony materiał dowodowy z wersją oskarżonego podaną podczas rozprawy, Sąd doszedł do przekonania, że jest ona jedynie odzwierciedleniem przyjętej linii obrony i nielogiczną próbą wyjaśnienia okoliczności zajścia i zmiany dotychczasowo podawanej wersji.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nadto oparł się na dokumentach w postaci: danych o karalności, wyroku, opinii psychiatrycznej, danych z systemu, które nie budziły wątpliwości Sądu. Jednocześnie w oparciu o dowód z zeznań kuratorów Sąd ustalił, że okres próby, poza oczywiście przedmiotowym „incydentem” przebiega pomyślnie. Kuratorzy ci mają dużą wiedzę o dozorowanym, z racji sprawowanych obowiązków i przedstawili ją Sądowi.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowody pozwolił na uznanie, że S. P. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 23 maja 2015 r. w miejscowości G., gmina D., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,71, 0,68, 0,61 i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 26.03.2014 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt X K 19/14 i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat orzeczonego powyższym orzeczeniem, wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Spożył alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonych badań i zdawał sobie sprawę, że jazda po jego spożyciu jest zakazana, a także, że obowiązuje go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanego mu czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa, zwłaszcza, że przyczyna dla której siadł za kierownicą była błaha, co wskazuje na lekceważenie przez skazanego orzeczenia Sądu.

Czyn oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a jej stopień był wyższy niż znikomy. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu nie mogła być jednak szczególnie znaczna, choć prowadziła do wyniku przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości –

stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. Stan ten mógł znacznie ograniczać możliwości jego percepcji.

Oskarżony, po raz kolejny naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że jest w stanie nietrzeźwości i jednocześnie, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących, natomiast okolicznością obciążającą była uprzednia karalność, powrót na drogę przestępstwa tego samego rodzaju, ale także i z pewnością postawa sprawcy, który nie tylko dopuścił się zarzucanego mu czynu, ale dodatkowo nie stosował się do poleceń policji, sądząc, że ucieknie, a potem, że nie poddając się badaniu – uniknie odpowiedzialności. Jego zachowanie przekreśla, zdaniem Sądu pozytywną opinię kuratorów o jego postępowaniu w okresie próby.

Za przypisany czyn, na zasadzie art. 37 a kk, Sąd wymierzył sprawcy karę 1 roku i 6 miesięcy kary ograniczenia wolności, polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w miesiącu. Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na S. P., a zwłaszcza pozwoli uzmysłwić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Sąd kierował się także względami prewencji ogólnej – społeczeństwo musi wiedzieć, że zachowanie oskarżonego, który jechał samochodem w stanie nietrzeźwości i naruszył zakaz orzeczony przez Sąd, spotkało się z należytą reakcją.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (o charakterze obligatoryjnym) dożywotnio, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie.

S. P. winien na stałe zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego, jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa, zwłaszcza, że dopuścił się po raz drugi takiego samego przestępstwa, w okresie trwania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także nie posiadając nigdy uprawnień do kierowania. Zdaniem Sądu, w tych okolicznościach nie zachodzą żadne szczególne względy, które wskazywałyby na celowość odstąpienia od reguły wynikającej z treści art. 42 § 3 kk. S. P. nigdy nie powinien zdobyć uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, jako osoba nieodpowiedzialna, nie dając tym samym żadnych gwarancji przestrzegania reguł panujących na drogach.

Sąd z urzędu zaliczył na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary, okres zatrzymania oskarżonego przez dwa dni.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne (o charakterze obligatoryjnym) w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to stanowi realną, wymierną dolegliwość dla oskarżonego.

W ocenie Sądu wymierzona kara i środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą odpowiednią dolegliwością dla osiągnięcia celów kary.

Sąd, na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku pokrycia kosztów postępowania, bowiem jest on w trudnej sytuacji majątkowej i konieczność ich pokrycia mogłaby narazić jego samego i jego najbliższych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.